

საქმე # 210100118002438136

საქმე #1ბ/882-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

2 ოქტომბერი, 2018 წელი
ქ.თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის მოსამართლე: გერონტი კახეთელიძემ**

მარიამ ნანეიშვილის

მდივნობით,

სახელმწიფო ბრალმძებლის: შ-----ის

ადვოკატის: ა-----ის

მსჯავრდებულის: თ-----ის

მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე, სიღნაღის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **შ-----ის** სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №0-----), **თ-----ის**, დაბადებულის 1-----, საქართველოს მოქალაქის (პირადი №4-----), დაოჯახებულის, ნასამართლობის არმქონის, საშუალო განათლებით, რეგისტრირებულის და ფაქტობრივად მცხოვრების: ს-----ე პირველი ჩ-----ში, მიმართ, დანაშაულები, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით;

აღწერილობითი - სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ **თ-----მა** ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მანვე ჩაიდინა ძალადობა, ესე იგი ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით

გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით ორსული ქალის მიმართ.

თ-----ის მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 22 მარტს, დაახლოებით 17:00 საათზე, სიღნაღის რაიონის სოფელ ანაგაში, ნუ-----ის საცხოვრებელ სახლში, თ-----მა, ოჯახური კონფლიქტის ნიადაგზე, ხელებისა და ფეხების სხეულის სხვადასხვა ადგილებში დარტყმით ძალადობა განახორციელა თავის დის - ნუ-----ის მიმართ. თ-----ის აღნიშნული ძალადობრივი ხასიათის ქმედებების შედეგად, ნუ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 22 მარტს, დაახლოებით 17:00 საათზე, სიღნაღის რაიონის სოფელ ანაგაში, ნუ-----ის საცხოვრებელ სახლში, თ-----მა, კონფლიქტის დროს, ხელებისა და ფეხების სხეულის სხვადასხვა ადგილებში დარტყმით და თმების მოქაჩვით სცემა ორსულ ნ-----ს. თ-----ის აღნიშნული ძალადობრივი ხასიათის ქმედებების შედეგად, ნ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენით:

თ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 100 (ასი) საათის ვადით.

თ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 1 ერთი წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის საფუძველზე, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას თ-----ის მიმართ დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა თ-----ის მიმართ - საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, თ-----ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 წლის ვადით, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის თანახმად, ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის

საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 1 (ერთი) წელი.

თ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 23 მარტიდან 2018 წლის 15 მაისამდე.

თ-----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, გაუქმდა.

აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა სიღნაღის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა **შ-----მა**.

წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით აპელანტმა მოითხოვა **თ-----ის** მიმართ სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენში ცვლილების შეტანა მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის გამკაცრების თვალსაზრისით, კერძოდ, **თ-----ისთვის** სამართლიანი და კანონიერი სასჯელის დანიშვნა. სააპელაციო პალატის სხდომაზე, სახელმწიფო ბრალმძებელმა მოითხოვა **თ-----ს** მსჯავრდების ორივე ეპიზოდში სასჯელად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა, რაც არ ჩაეთვალოს პირობით და აღნიშნული სასჯელი განესაზღვროს რეალურად, პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შეისწავლა რა საქმის მასალები, გაეცნო პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, ყოველმხრივად და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული მტკიცებულებანი, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახელმწიფო ბრალმძებლის სააპელაციო საჩივარი ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში მსჯავრდებულ **თ-----ის** მიმართ, ცვლილება უნდა იქნას შეტანილი შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო სასამართლომ, საქართველოს სსსკ-ის 297-ე მუხლის მოთხოვნათა ფარგლებში, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა ბრალდების მხარის მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, ანალიზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები კვალიფიკაციის თვალსაზრისით შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული და კანონიერი განაჩენის გამოსატანად. მსჯავრდებულ **თ-----ის** დანაშაულებრივ ქმედებებს მიეცა სწორი სამართლებრივი შეფასება, იურიდიული კვალიფიკაცია სწორად არის დადგენილი.

საქმეზე შეკრებილი, მხარეთა შეთანხმებით პრეიუდიციად მიღებული

მტკიცებულებებით, კერძოდ, დაზარალებულების და მოწმეების - ნუ-----
-ის, ნ-----ის, ნ-----ის, ს-----ის გამოკითხვის
ოქმებით, თ-----ის მიერ დანაშაულის აღიარებით, ამოღების ოქმით,
ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებით, შემთხვევის ადგილის
დათვალიერების ოქმით, ნუ-----ის მონაწილეობით საგამოძიებო
ექსპერიმენტის ოქმით, სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის #0-----
დასკვნით, ბიოლოგიური ექსპერტიზის #----- დასკვნით და საქმეში არსებულ
სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით სააპელაციო პალატა გონივრულ ეჭვს
მიღმა სტანდარტით დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ **თ-----მა**
ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი
ნაწილით და 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული
დანაშაულები.

სააპელაციო საჩივრის ავტორი მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის
სასამართლოს განაჩენით **თ-----ის** მიმართ დანიშნული სასჯელი არის
ლმობიერი და შეუსაბამო მის მიერ ჩადენილი ქმედებების ხასიათთან, იგი ვერ
უზრუნველყოფს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან
აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას. დაზარალებულებსა და თ-----
-----ს შორის არის მუდმივი კონფლიქტი ნუ-----ის ცხოვრების წესთან
დაკავშირებით, ისინი დღემდე შერიგებული არ არიან და არსებობს ახალი
დანაშაულის ჩადენის საფრთხე.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა
ეთანხმება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით
გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის მსჯავრდებულისათვის
სასჯელის სახედ და ზომად, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის
ნაცვლად თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნის შესახებ. საქართველოს
სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მეოთხე ნაწილის
თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი
შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის
სიმძიმეს. პალატა განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეფასდეს
ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის
გათვალისწინებით. თითოეული დანაშაული და მისი ჩამდენი პირი თავისი
ინდივიდუალურობით ხასიათდება, შესაბამისად, ამ გარემოებების
გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და
პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილ დანაშაულთან.
სააპელაციო პალატა მსჯავრდების ამ ეპიზოდში ყურადღებას გაამახვილებს **თ-----
-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედების განხორციელების სახესა და ხერხზე,
ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებაზე, მოვალეობათა
დარღვევის ხასიათსა და ზომაზე, კერძოდ, ზემოხსენებული მტკიცებულებებით
დადგენილ იმ ფაქტობრივ გარემოებებზე, რომ დაზარალებული ნუ-----ი

არის ავადმყოფი, დაავადებულია ეპილეფსიით, რაც განსაკუთრებით მოწყვლადს ხდის მას და ასეთი ავადმყოფის მიმართ განხორციელებული ნებისმიერი ძალადობის აქტი უფრო მაღალი ხარისხით შეიცავს ჯანმრთელობის დაზიანების ან უფრო მძიმე შედეგის დადგომის საფრთხეს. მოცემულ შემთხვევაში, სასჯელის დანიშვნისას ასევე გასათვალისწინებელია **თ-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედების მასშტაბურობა, კერძოდ, ის გარემოება, რომ **თ-----ი** მუშტებს და ფეხებს ურტყამდა საწოლზე წამოწოლილ ნუ-----ს მთელ სხეულზე, მათ შორის სახესა და მუცელში და ამ უკანასკნელის გამეტებით ცემა არ შეუწყვეტია მას შემდეგაც, რაც ნუ-----ს ცხვირიდან სისხლი წამოუვიდა, ასევე აგინებდა უშვერი სიტყვებით და ემუქრებოდა ყელის გამოჭრით. ამასთან, **თ-----ი** ძალადობრივ ქმედებებს დის მიმართ ახორციელებდა ალკოჰოლური თრობის ქვეშ ყოფნის დროს. პალატა მიიჩნევს, რომ ყოველივე აღნიშნული ადეკვატურად უნდა აისახოს მსჯავრდების ამ ეპიზოდში **თ-----ისთვის** დანიშნულ სასჯელზე და მას პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით სასჯელად დანიშნული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა უნდა შეეცვალოს უფრო მკაცრი სასჯელით - თავისუფლების აღკვეთით, რაც უნდა ჩაეთვალოს პირობით.

იმავდროულად, სააპელაციო პალატა არ ეთანხმება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის, რაც ჩათვლილი აქვს პირობით, რეალურად შეცვლის შესახებ და აღნიშნავს, რომ კონკრეტული დანაშაულისათვის გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში დანიშნული სასჯელის პირობით ჩათვლა იმთავითვე არ გულისხმობს მის უსამართლობას.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სახელმწიფო ბრალმდებელს წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარში არ მიუთითებია თუნდაც ერთი სამართლებრივი არგუმენტი, რომელიც პალატას შესაძლებლობას მისცემდა ემსჯელა და გამოეყენებინა მსჯავრდებულ **თ-----ისთვის** დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძვლად. ამასთან, ბრალდების მხარის მიერ სააპელაციო პალატის წინაშე მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების დამადასტურებელი რაიმე ახალი მტკიცებულება დამატებით არ ყოფილა წარმოდგენილი, რაც სასამართლოს შესაძლებლობას მისცემდა ემსჯელა მისთვის დანიშნული სასჯელის დამძიმებაზე (მხედველობაშია თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის მოხდა პენიტენციურ დაწესებულებაში).

სააპელაციო პალატა აცხადებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად: „თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული

სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლეს არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის“. პალატა აცხადებს, რომ აღნიშნული რეგულაციის შემოღებით, კანონმდებელი დამნაშავე პირთა გარკვეულ კატეგორიას აძლევს იმის საშუალებას და შანსს, რომ დანიშნული სასჯელი მოიხადონ ამ ფორმით, სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში საზოგადოებისგან იზოლაციის გარეშე, რაც სრულიად შეესაბამება ზოგადად სასჯელის მიზნების განხორციელებას. მოცემულ შემთხვევაში პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენს **თ-----ის** მიმართ თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის პირობით მსჯავრად ჩათვლის შესახებ. **თ-----მა** პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვისას და სააპელაციო სასამართლოში პროკურორის სააპელაციო საჩივრის განხილვის დროს თავი ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებებში, აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაულები, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს. გარდა ამისა, იგი არ არის ნასამართლეს. რაც შეეხება გამოძიებასთან თანამშრომლობას, პალატა მიიჩნევს, რომ **თ-----მა** საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებებში მონაწილეობის მიღებით ითანამშრომლა გამოძიებასთან. აგრეთვე, სააპელაციო პალატა აცხადებს, რომ დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება დამნაშავე პირის მიერ ჩადენილი ქმედებისადმი სუბიექტური მიდგომაა, განცდაა ჩადენილი დანაშაულის გამო. სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება გათვალისწინებული უნდა იყოს მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედების ღონისძიებების და ცხადია, სასჯელის დანიშვნის, საკითხების გადაწყვეტისას.

პალატა აღნიშნავს, რომ სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულება უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავეს რესოციალიზაციას. ასევე გასათვალისწინებელია ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის შესრულების საჭიროება სასჯელის პროპორციული და ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლი სასამართლოს ავალდებულებს სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში მიიღოს სხვადასხვა გარემოებები, მათ შორის დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს მისწრაფება, შეურიგდეს დაზარალებულს. მოცემულ შემთხვევაში, გარდა დანაშაულის აღიარებისა და გულწრფელი მონანიებისა, სააპელაციო პალატა ყურადღებას მიაქცევს მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის მთელ რიგ შემამსუბუქებელ გარემოებებს, კერძოდ, **თ-----ი** არის მცირეწლოვანი შვილის მამა, ჰყავს ორსული მეუღლე, მისი მხრიდან ოჯახის წევრის მიმართ მომხდარ

ფაქტამდე ფიზიკური შეურაცხყოფისა და ძალადობის ფაქტს ადგილი არ ჰქონია, საქმეში წარმოდგენილია დაზარალებულების ნოტარიულად დამოწმებული განცხადებები, რომელთა მიხედვით, დაზარალებულები - ნ-----ი და ნუ-----ი შერიგებული არიან თ-----თან და მის მიმართ არანაირი პრეტენზია არ გააჩნიათ, აგრეთვე, თ-----მა სადავოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას.

პალატა აღნიშნავს, რომ ფიზიკურ ძალადობას ოჯახში, გააჩნია განსაკუთრებულად მძიმე ხასიათი და ასევე განსაკუთრებულად უარყოფითად აისახება როგორც მსხვერპლის ფსიქიკურ და ჯანმრთელობის მდგომარეობაზე, ისე ბავშვების ნორმალურ ფსიქიკურ განვითარებაზე. მოცემულ შემთხვევაში, ქმედებების განხორციელების სახისა და მასშტაბურობის გათვალისწინებით, მიზანშეწონილია თ-----ის მიმართ პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელი ვადის გაზრდა, კერძოდ, მას გამოსაცდელ ვადად უნდა განესაზღვროს ორი წელი, რაც იქნება დამატებითი გარანტია ახალი დანაშაულის თავიდან ასაცილებლად. აღსანიშნავია, რომ სასჯელის პირობით ჩათვლის და გამოსაცდელი ვადის დაწესების მიზანი არ არის დანაშაულის ჩამდენი პირის სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედებისგან სრულად გათავისუფლება. გამოსაცდელი ვადა ის პირობაა, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა.

ორი პირის მიმართ განხორციელებული ძალადობის მხედველობაში მიღებით, პალატა ასევე მიზანშეწონილად მიიჩნევს თ-----ისთვის მოვალეობის დაკისრებას ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსის გავლის სახით, რომლის აღსრულებასაც უზრუნველყოფს პრობაციის ბიურო მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. პალატას მიაჩნია, რომ დანიშნული სასჯელი დამატებით ვალდებულებასთან ერთად, შეძლებს დააფიქროს თ-----ი, უკეთ გააცნობიეროს მის მიერ ჩადენილი ძალადობრივი ქმედებების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროების, გასაკიცხაობის ხარისხი და გამოწვეული შედეგის სიმძიმე. ამდენად, პალატა მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული განაჩენში თ-----ის მიმართ, ცვლილება უნდა იქნას შეტანილი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

სიღნაღის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **შ-----ის** სააპელაციო საჩივარი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდეს;

სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 28 მაისის განაჩენში **თ-----ის** მიმართ, ცვლილება იქნას შეტანილი;

თ-----ი ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 ერთი წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა;

თ-----ი ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 ერთი წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის საფუძველზე, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას, ერთმა თანაბარმა სასჯელმა შთანთქმოს მეორე თანაბარი სასჯელი და **საბოლოოდ, თ-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი;**

თ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 23 მარტიდან 2018 წლის 15 მაისის ჩათვლით;

ცნობად იქნას მიღებული, რომ **თ-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, გაუქმებულია;

საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების შესაბამისად, პირობით მსჯავრდებულ **თ-----ის** ყოფაქცევაზე კონტროლი და დახმარება დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ბიუროს - მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი. მსჯავრდებულს ასევე დაევალოს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსის გავლა;

ნივთიერი მტკიცებულება:

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ:

ნუ-----ის ზედნაცვამი ნაქსოვი მაისური, დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს; შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული

მოწითალო ფერის ლაქა და ნუ-----ისგან აღებული სისხლის ნიმუში, განადგურდეს;

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისში, ძმ. ზუბალაშვილების ქ. №32ა), მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

გ. კახეთელიძე